

Nieuwsbrief van Foka van de Beek

SEPTEMBER 2019 NUMMER 1

Slava na Boga!

Slava na Boga! Prijs God! Met deze woorden begroeten Protestanten elkaar hier. En ook ik wil u/jullie graag groeten met deze woorden.

Intussen ben ik zo'n twee maanden in Bulgarije en leer ik de kerken, cultuur en taal steeds een beetje beter kennen. Mensen hier zijn heel hartelijk en behulpzaam, zodat ik me hier snel op mijn plek voelde. Met enkele mensen uit de kerk heb ik uitgebreide gesprekken gehad. Gezellig en zo hoor ik ook meer over het (kerkelijk) leven hier.

Met veel vreugde kijk ik terug op mijn uitzending op 30 juni. De mooie dienst, bemoedigende preek en liederen, de zegen die meegegeven werd, de vele mensen die aanwezig

waren en alle goede dingen die gezegd werden..... Een dag om dankbaar voor te zijn en die met me meegaat in het leven en werken hier.

Iedereen (nogmaals) dank voor alles: uw/jouw aanwezigheid, de kaarten en cadeaus, de bemoedigende woorden. Ik heb niet iedereen kunnen bedanken en ook nog niet alle mails kunnen beantwoorden, maar weet dat ik er erg blij mee ben.

Tot mijn grote verrassing kwamen meerdere TFC-leden op 4 juli mijn ouders en mij uitzwaaien toen we per auto naar Bulgarije vertrokken. Bijzonder om zo uit Veenendaal te vertrekken.

Na een reis van zes lange dagen door vijf landen kwamen we in Bul-

garije aan. We hadden 2700 kilometer afgelegd toen we eenmaal op de plek van bestemming waren. Ter geruststelling voor degenen die me ooit per auto willen opzoeken: we hebben iets omgereden en nogal wat file gehad: het kan ook met 2500 kilometer in slechts vier (zeer lange) dagen.

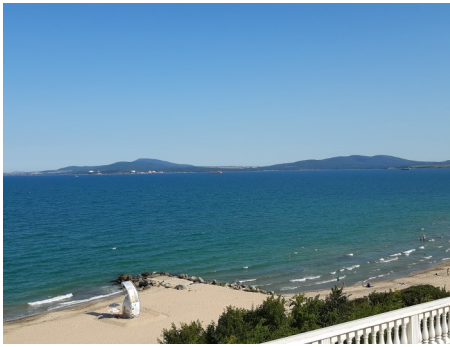

Wonen in Burgas

Dankzij het goede voorwerk van mijn Bulgaarse collega Natalia had ik twee dagen na aankomst al een mooi appartement besproken waar ik na een week ook al in kon. Het is in het centrum en een kleine tien minuten lopen van zee. Ook de kerk en het station zijn op loopafstand. Een plek waar ik erg dankbaar voor ben.

Sinds 1 september ben ik ook officieel ingezetene van Burgas: ik heb nu een verblijfsvergunning voor een jaar, die steeds vrij eenvoudig verlengd kan worden.

De provincie Burgas is een bijzondere plek om te wonen. Nu, in de zomer, is het enorm toeristisch. Overal

zijn terrasjes, restaurants, souvenirwinkeltjes, kraampjes en worden er allerlei activiteiten georganiseerd. In

de winter is het een heel andere wereld: dan zijn de meeste kustplaatsen uitgestorven en staan veel gebouwen leeg. Hier in de stad valt het nog mee, omdat er hier meer is dan alleen toerisme: er is een grote haven, meerdere universiteiten, ziekenhuizen en industrie.

Veel mensen werken in de zomer zeven dagen per week, ook Christenen. In de winter zijn veel mensen echter werkloos en hebben moeite om de eindjes aan elkaar te knopen.

De Samaritaanse vrouwen

Mijn werk is verbonden aan dat van de 'Samaritaanse vrouwen'. Deze groep vrouwen werkt in de dorpen in de provincie Burgas op het gebied van evangelisatie en diaconaat.

Natalia is degene die naar de dorpen gaat, soms vergezeld van een van de andere vrouwen. De meeste anderen hebben echter ondersteunende taken: meedenken, financiële administratie en vooral gebed. Elke dag wordt er door een groep voor het werk gebeden.

In de loop van de tijd zijn er door het

evangelisatiewerk van de Samaritaanse vrouwen in ongeveer tien dorpen groepen en gemeenten ontstaan. Deze dorpen zijn heel verschillend: in een dorp is er een gemeente van ongeveer 30 mensen (voornamelijk Roma) die samenkomt in een stacaravan. Elders is er een groep van vijftien mensen (Turken en Turkstalige Roma) die samenkomt in de grote huiskamer van een familie, die deze kamer speciaal daarvoor aan het huis gebouwd hebben. Een paar dorpen verderop is er een groep die voornamelijk bestaat uit ouderen (Bulgaren

en Roma).

Er zijn echter ook dorpen waar tot nu toe nog maar enkele vrouwen samenkomen. Vooral voor de Turkse vrouwen is het vaak moeilijk, zij ondervinden veel weerstand van hun omgeving, sommigen worden door hun man geslagen als hij merkt dat ze naar een bijeenkomst is gegaan.

In deze dorpen zal ik theologische toerusting gaan geven. Mensen verlangen daar echt naar en zijn erg blij hiermee.

De Protestantse kerken

De gemeente waar ik op zondag naar toe ga is de oudste van Burgas: volgend jaar hoopt men het honderdjarig bestaan te vieren. Het is ook een van de grootste gemeenten hier, op zondag komen er zo'n 100-150 mensen. Alleen in grote steden vind je een paar gemeenten met zulke aantallen. In de dorpen gaat het vaak maar om enkele mensen, als er al een Protestantse gemeente is.

Slechts 1% van de Bulgaarse bevolking is Protestant, het gaat om onge-

veer 65.000 mensen, verspreid over het hele land. Pas in de loop van de 19e eeuw zijn er in Bulgarije Prote-

stantse kerken ontstaan, de meeste door het zendingswerk van Amerikanen, Engelsen en Duitsers. In de communistische tijd zijn de Protestanten zwaar vervolgd, desondanks zijn de kerken toch iets gegroeid. Ook nu groeien de kerken, vooral onder de Roma.

In Bulgarije is ongeveer 15% van de bevolking moslim (het gaat hierbij vooral om Turken, maar ook Roma en Bulgaren).

Doopdiensten

De afgelopen tijd ben ik meerdere keren mee geweest om kennis te maken met de groepen. De eerste week was dat samen met Jan en Herma van de stichting TRUD uit Almelo. Deze stichting komt hier al jaren en heeft de GZB en daarmee mij op het pad van de Samaritaanse vrouwen gebracht.

Heel bijzonder was om hier al twee doopdiensten mee te maken: de eerste dienst was samen met Jan en Herma in een dorp zo'n 40 kilometer van Burgas. De tweede was net buiten de stad aan zee. Dopen gebeurt hier door onderdompeling. In totaal

zijn er zo'n 25 mensen gedoopt: allemaal volwassenen die de afgelopen jaren tot geloof gekomen zijn. Heel bijzonder om dit mee te maken en de grote vreugde bij de mensen te zien. Men verlangt er erg naar om meer over Gods Woord te leren en daarnaar te leven.

(Velen komen uit moslimdorpen en stuiten op weerstand, daarom kan ik geen foto's met mensen die herkenbaar zijn plaatsen).

Bulgaarse weetje

Om een verblijfsvergunning te kunnen krijgen moet je kunnen aantonen dat je hier huisvesting hebt. Een officieel huurcontract en een ondertekende verklaring van de verhuurder blijken niet voldoende te zijn: de verhuurder en zijn vrouw moesten met me meekomen naar de immigratiedienst om persoonlijk te melden, dat ik hun appartement huur.

Op de foto staat mijn appartementsgebouw. Ik woon op de tweede etage rechts.

Gebedspunten

- Dank voor de goede ontvangst hier en de mooie woonruimte.
- Dank voor de groepen die hier zijn en hun verlangen naar meer kennis van Gods Woord.
- Dank dat er onlangs zoveel mensen gedoopt zijn.
- Gebed om kracht en wijsheid voor mijn collega Natalia. Mensen uit de dorpen doen vaak een beroep op haar met pastorale en diaconale vragen.
- Gebed voor de moslimvrouwen die tot geloof gekomen zijn, zij ervaren vaak weerstand vanuit hun omgeving
- Gebed om openingen voor evangelisatie in andere dorpen.
- Gebed voor wijsheid voor mij om de goede keuzes te maken wat werk betreft, zo gauw ik de taal beter ken. Ook gebed dat de taalstudie goed gaat..

Vanuit de TFC

Wij zijn blij dat we als thuisfront-commissie (TFC), namens de Vredeskerk, Foka mogen ondersteunen in haar werk in Bulgarije. Als TFC zijn wij de schakel tussen Foka en de uitzendende gemeente.

We kijken dankbaar terug op de uitzenddienst. Het was bijzonder om te merken hoeveel belangstelling en betrokkenheid er was voor het werk van Foka. We hopen van harte dat dit zo blijft! Als TFC willen we ons inzetten om de gemeente betrokken te houden op het werk van Foka door gebed, meeleven en financiële ondersteuning. We zullen dit onder andere doen door het aanleveren van gebedspunten, het bespreekbaar maken van het werk van Foka en door het organiseren van acties in de gemeente t.b.v. het werk van Foka. In afhankelijkheid van God mogen we zo allemaal met Foka meewerken aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk, wij hier, zij in Burgas. We willen elkaar opdragen aan onze hemelse Vader!

Wanneer er vragen of suggesties zijn, of wanneer u iets met ons wilt delen, kunt u Ariene van der Sluys daarvoor benaderen via: foka.tfc@gmail.com

Dank voor uw betrokkenheid!

Hartelijke groet, de TFC

Colofon

Foka van de Beek is in 2019 door de GZB vanuit de Vredeskerk in Veenendaal uitgezonden naar Burgas in Bulgarije.

Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op bankrekeningnummer NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. 'BG1320 - TFC Foka van de Beek' en uw naam en adres.

U kunt Foka ook volgen via:

www.gzb.nl/fokavandebeek

www.facebook.com/FokaBulgarije

Haar postadres is:

Ul. "Antim I", nr. 30, ap. 4

8000 Burgas

Bulgarije

NB: Op brieven en kaarten graag Foka's naam en adres typen of in blokletters schrijven.

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen

T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

